

Trollok támadása

2011 január 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

•
•
•

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az a legjobb ebben a késhegyig men?, világméret?vé dagasztott médiavitában, hogy magáról a médiáról szinte egyetlen szó sem esik. Pedig lenne mir?l vitatkozni, hiszen a nyilvánosság helyzete kétségbe ejt? Magyarországon.

Muszáj kezdenünk valamit az ?skáossal, amely ostoba, besz?kült médiapolitikusok és egyes médiatulajdonosok két évtizede tartó szívós munkája okán a nyakunkba szakadt.

Íme egy példa, hogy mire is gondolok. Aki a napokban rákattintott a magyar háló egyik legnépszerűbb lapjára, az Index.hu-ra, a nyitóoldal fels? részén a következ? cikkajánlóval találkozhatott: „MAL: H?tlen kezelés – Ezek a disznóságok néhány ember túlf?tött szereplési vágyának és kivagyiságának otromba következményei.” A bejegyzésre lépve az olvasó az Index saját internetes blogterébe, azon belül is az *Örülünk, Vincent?* cím? naplóba juthatott. Itt a leleplezésre éhes netez?t egy látszólag oknyomozó igénnyel megírt riport vezeti rá arra a megállapításra, hogy a kormány néhány forrófej? tisztvisel?je teljesen fölöslegesen építtetett több milliárd forintból hat gátat Kolontár, Devecser és a vörösiszap-katasztrófát okozó ajkai timföldgyár zagytarozói közé.

A szerz? meggy?z?en és kétséget nem t?r? hangnemben állítja továbbá, hogy több tucat családnak fölöslegesen bontották le a házákat, a vörösiszapot is teljesen fölöslegesen gy?jtik be a kertekb?l és a földekr?l, mert az nemhogy kártékony mérge lenne, hanem egyenesen a talajra el?nyösen ható, fontos ásványokkal teli anyag. Lazán leírja azt is, hogy a timföldgyárra kényszerített száraz technológia hatalmas egészségügyi kockázatot jelent majd a környékbelieknek. „Nagyon, nagyon remélem, hogy a MAL tulajdonosai (akik pénzéb?l kormányunk ezeket a kisdud játékaikat finanszírozza) a sarkukra állnak, és leperlik róluk a gatyájukat is” – írja végül a szerz?.

De ki is az a szerz?, aki egy naponta másfél-kétmillió ember által olvasott internetes újságban kijánva ilyen szenttelen bátorsággal kelt kétséget egy szörny? katasztrófa áldozataiban, és próbálja az amúgy példás határozottsággal kármentésbe fogó kormány ellen hangolni az olvasókat?

Nos, egy nagy senki. Egy tripla senki, aki a blogján Pásztörperc álnéven írja napról napra a közéleti témájú bejegyzéseit. Hiába keresgél az ember a világhálón, Pásztörpercr?l – a saját bemutatkozásában – mindössze annyit tudhat meg, hogy ? „az EU-elnökség hivatalos trollja”.

Tudják, mi az a troll? Tolkien regényeiben a trollok fányi méret?, óriási erej?, de gyenge agyú gonosz lények. Az internetes szlengben pedig az számít trollnak, aki lerombolja a virtuális közösségeket, provokatív, heccel?d? beszólásaival.

Nesze neked vaskos médiaetika-tankönyv, szakmai becsület, és minden elv, amire a nyilvánosság a demokratikus világban egy-két évszázadon át épült! Minek ide médiaiskola, a hírek szentsége, a valós tényállítás kötelezettsége,

több mint negyven, a sajtót korlátozó magyar törvényi rendelkezés, ha lazán jöhet egy Pásztörperc nevű troll, aki egy sok százmilliós reklámforgalmat bonyolító, megkerülhetetlen hírportálon tényfeltáró cikknek álcázott fantasy-novellájában milliókat etethet meg azzal, hogy a kormány egy emberéleteket kioltó katasztrófa idején gazemberként viselkedett.

Miközben, mondjuk, itt van, nyájas olvasó, az ön kezében egy hús-vér újságíró cikke, akinek a nevét láthatja. Akinek, ha önt megsértené, vagy önről bárminem? valótlanosságot állítana, a címét és összes adatát megszerezhetné a kiadótól. Ezután az étlapról hangulata és célja szerint kiválasztva a 41 különféle rendelkezés egyikét, mondjuk kártérítési vagy helyreigazítási pert indíthatna a polgári bíróságon, vagy kérhetne egy-két éves börtönt a büntetőbíróságon.

Ezért, ha e cikk szerzője szeretné elkerülni a milliós kártérítést meg a börtönt, és mondjuk az ajkai vörösiszap-katasztrófa körüli gyanús ügyekkel szeretne foglalkozni, akkor először is órákat tölt el különféle találkozók, bennfentes informátorok beszámolóit hallgatva. Miután maga már totálisan meggyőződött bizonyos disznóságok tényéről, még mindig nem nyúl a billentyűzethez, hanem elkezd kutatni, válaszokat követelni, bizonyítékokat, drága cégdokumentumokat gyűjtögetni, hogy ne csupán az igazat írja, de a bíróságon is fel legyen vértézve a milliárdos érdekkörök kitömött zseb? ügyvédekkel szemben. És ha heteken át csak cinikus válaszokat kap a hatóságoktól, akkor is csak átkozódik legfeljebb, de nem ír semmit, amíg nincsenek meg a bizonyítékok. Nemcsak öncéltól, hanem az ön érdekében is, nyájas olvasó, mert úgy tanulta az iskolában, hogy az ön félrevezetése a legnagyobb bűn, amit ebben a szakmában el lehet követni.

Ám e békebeli világnak lassan bealkonyul. Úgyhogy tapogassák, ropogtassák csak ezt a könnyen sárguló papírt, mert nem sokáig lesz szerencsénk hozzá. Majd jönnek a trollok, aztán próbálják meg leszúrni a valóságot a sok-sok rém- meg álhírből! Az a trend, hogy a neten bármit lehet, miközben a klasszikus sajtó naponta rohangál a bíróságokra, ahol a bírák egyike-másika kéjes örömet leli az újságírók móresre tanításában.

Oda jutottunk, hogy a sajtópereken egy talicskányi dokumentum és egy tucat mindent igazoló tanú vallomása is kevés, mert a tárgyalások jelentéstani vitákkal mennek el, például, hogy a büntető törvénykönyvben is szereplő fogalmakat (mondjuk a vagyonszétosztást) egy újságíró használhatja-e abban az értelemben, ahogyan minden magyarul beszélő ember használja (az ítéletek szerint többnyire nem), vagy hogy – konkrét eset – az öszi beszéd óta az állami költségvetés meghamisításán túl más esetekre is alkalmazható-e a „trükkök száza” kifejezés (nem).

És miközben mi munka helyett a trükkök százainak szemantikai értelmezéséről vitatkozunk, a neten trollok százai rágalmozgálnak és terjesztik a rémhíreket, bármiféle következmény nélkül. Sőt, bevett szokás, hogy amit bizonyíték vagy vastagbőr hiányában egy netes újságíró névvel nem szeretne megírni, azt lenyomja blogban.

Uj Péter:
A blog.hu
az
Index.hu
Zrt.-nek
az egyik l
egdinamik
usabban
növekvő s
zolgáltatá
sa.
Fotó:
DM/DV

A magyar hálón már a bérbloggerek is megjelentek, akik konkrét tarifáért, álnéven vállalják a megbízó érdekét szolgáló cikkek közzétételét. (Nézzék csak meg az **Indexen** szintén előszeretettel ajánlgatott *Vastagbőr.blog.hu* médiaajánlatát! Egy **Pásztörperc**-féle bejegyzés ötvétezer plusz áfa.) Pedig a blogok eredetileg a civil világ kifutói voltak, ahol a szerzők játékos álneveken írtak a mindennapjaikról, munkájukról, szerelmeikről, csalódásaikról.

Nehogy azt gondolják, hogy az új médiaalkotmány és a médiatörvény mindezen bármit is változtat. A pongyola törvényt szöveg nagykép? szerzői pontosan az efféle magatartást felejtették el világos módon megtiltani, miközben közvetlen beleszólást engedtek a kormánynak egy olyan szférába, amihez a mindenkori hatalomnak semmi köze.

A médiaalkotmány rendelkezése, amely tiltja bármely személy, kisebbség vagy többség „nyílt vagy burkolt megsértését”, a szakmabeliek helyett csupa jogással telepakolt médiahatóságnak és (a fellebbezések nyomán) egyes bíróknak kiváló alkalom lesz a vélemény-újságírás üldözésére. Pedig a nagy tudású törvényírók legalább az els? leckéig eljuthattak volna a médiaetika-tankönyben: a hír szent, a vélemény szabad.

Nem fordítva.Huth Gergely , magyarhirlap.hu

Ajánló